

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Anne Lisbeth

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098736835120/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Grevinden, og meget godt tiltalt. Sin søde Dreng skulde hun see efter Bordet, saa blev hun kaldt ind igjen!

Hvor var han bleven stor, lang og tynd, men de yndige Øine havde han, og den Engle-Mund! han saae paa hende, men han sagde ikke et Ord. Han kjendte hende vist ikke. Han vendte sig om, vilde gaas igjen, men da tog hun hans Haand, trykkede den op til sin Mund! »Naa, det er godt!« sagde han, og saa gik han ud af Stuen, han, hendes Kjærligheds Tanke, han, som hun havde elsket og elskede høiest, han, hendes jordiske Stolt-
hed. 19

Anne Lisbeth gik udenfor Slottet paa den aabne Landevei, hun var saa trist; han havde været saa fremmed imod hende, ikke havt Tanke for hende, ikke Ord, han, som hun engang ved Nat og Dag havde baaret, og altid bar i Tanken.

Der fløj en stor sort Ravn ned paa Veien foran hende, skreg, og skreg igjen, »Eia!« sagde hun, »hvad er Du for en Ulyk-
kensfugl!«

Hun kom forbi Grøftgraverens Huus, der stod Konen i Døren og saa talte de sammen. 20

»Du er vel ved Magt!« sagde Grøftgraverens Kone, »Du er tyk og fed! Dig gaaer det godt!«

»Saamænd!« sagde Anne Lisbeth.

»Fartøjet med dem er da forgaaet!« sagde Grøftgraverens Kone. »Lars Skipper og Drengen ere druknede begge To. Nu har de Ende paa det. Jeg havde dog troet, at Drengen engang skulde kunne have hjulpet mig med en Skilling, Dig kostede han nu ikke meer, Anne Lisbeth!«

»Ere de druknede!« sagde Anne Lisbeth, og saa talte de ikke mere om den Ting. Anne Lisbeth var saa bedrøvet, fordi hendes Grevebarn ikke gad tale til hende, hun, som elskede ham og havde taget den lange Vei for at komme her, det havde ogsaa kostet Penge, Fornøjelsen, hun havde faaet, var ikke stor, men det sagde hun her ikke et Ord om, hun vilde ikke lette sit Sind ved at tale om det til Grøftgraverens Kone, hun kunde jo troe, at hun ikke meer var anseet hos Grevens. Da skreg igjen Ravn
hen over hende. 25

»Det surte Spectakel!« sagde Anne Lisbeth, »gjør mig nok forskrækket i Dag!«

Hun havde bragt med Kaffebrødder og Cichorie, det vilde være en Velgjerning mod Grøftgraverens Kone at give hende det til at lave en Skaal Kaffe, Anne Lisbeth kunde faae sig en 30

16 Ulykkenfugl] Ulykkens Fugl k, Ulykkenfugl r(?)AB. Ulykkastugl C.